ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — Ἀριθ. (194—22)

Τὸ φύλλον λεπτὰ 25

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἔναντι Στοᾶς Ἀττάλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἑξάμηνη 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 8 Ἰουνίου 1908.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ** (ΚΑΙΡΟΣ)
Πρὸς τὸν ἀπόδημοντων δὰ κάνουν δὲ ἀβόνεσιν ἀμφοτέρων καὶ δὰ κάνουν ἐν γένει ἐπιθέσεις ἀφορῶσαν τὴν σύνταξιν ἢ τὴν διοίκησιν τοῦ φύλλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Τὸ παρὸν φύλλον ἀφιερούμενον κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν τριετηρίδα τοῦ μαρτυρικοῦ εἰς τὸ πεδίον τῶν τιμῶν τῶν ἐξόχου πολιτικοῦ τῶν ἀγώνων πανόπτου δημιουργοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη, θὰ εἶχε ἐκδοθῆ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀκριβῶς σχεδὸν κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἐνδόξου θανάτου του, ἀλλ' δὲν εἶχε ἐμπιπίσει τοῦτο ἡ ἐπεδοῦσα βραδύτης εἰς τὴν ἔθην χειρογράφων τινῶν καὶ ἐκδόσεων. Ἀλλὰ περὶ ἀ θρῶν, οὔσαν ἀ μποτοῦς ἀφορισμένον ἀλὰ ἀφὸν τὸν βίο εἰς τὴν ἐξαιρετὴν σου τοῦ πατρικοῦ ἰδιωνικοῦ εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρος σκηνὴ τὴ ὁμιλῆ τις.

Μετὰ τρία ἐκ τοῦ σπανίου τοῦ ἔτους, ἡ μορφὴ τοῦ Γέρου μειδιῷ εἰσέτι εὐδοκιμοῦ καὶ ἐνθουσιγτικῆ ἐντὸς τῆς καρδίας τοῦ "Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ ἀλιφθοντοῦ ἀυ ὁ τὸ ἀπεζῶν τοῦ ἐκ τοῦ ἰδρῶτος τ.ν. καὶ μετὰ βδελυγμίας ἀποβλέποντος εἰς τοὺς ἐκμετελλεύτας τῆς εἰσ.σείας τῶν, μηδὲ ἀλιδίσκοῦν ἔχ.ντας πλὴν τῆς σνιλοῆς.

Τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη ὁ βίος ἐσήρξεν ὑπογραμμὸς ἐντιμότητος, αὐταπαρνησίας, πατριωτικῆς ὁμόνοιας, νομιμοφροσύνης καὶ πίστεως καὶ ἐεξοπωλεῖ ἐπιρεία τοῦ ἐπὶ τῶν φιλέτι θέτων θεσμῶν τῆς χώρας, τῶν ἀπεῶν ἐπηβέλεν ἐπὶ ἡμιστν αἰῶνα ὁ θορυβωδέστερος ἀγωνιστής.

Εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐργασίας, εἰς τὴν ἀβρότητα καὶ φρονιμάγιαν ἐκείνην ἔπτε ἐκ τ.ῦ κοινοβουλίου ἔλαβε τὸ θνομα εἰς τὴν εὐφυΐδεωνν τὴν πολιτικὴν δὶν ἔφερε ὁ θεόδωρος Δηλιγιάννης τὸν ἐφάμιλλον κατὰ τὸς τελευταίας δεκαετηρίδας τοῦ πολιτικοῦ ἐν Ἑλλάδι βίου.

Ἀλλὰ καὶ ἐξόχως ἐπίκαιρον νομίζει ἡ "Ἀλήθεια τὴν παράκαιρον ἡ.ῶν τῶν ἐφεδμῶν καὶ τῆς σκέψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς γλυκείας μνεμῆς τοῦ μεγάλου πολίτου καὶ εκβοηθοῦν μάρτυρος πολιτεοῦ, κατὰ τὴν περίοδον τῆς πολιτικῆς ἀβρωδιάσεως ἐ καὶ ἀποθεριγόνασις, ἐν διενόμεν σύμφων, ἐνάπν ν τῆς λαιμνῆφίας καὶ τῆς ἀπονυχίας αἱ ἀπόδοι ν κ ὑφηγεῖν τὸ κοινοβουλευτικὸν Σύστημα, ὁπὸ ἐάγομεν παιδαγωδὸς τι παιγνίδιον, ἀλν δὲν εἶχε τὸ τρόγκόν.

Εἰν δὲ ἡ μνήμη τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη, ὁ ἀπόδος ἐχρεοῖσθη ἵνα συγκεκλῆρα πάντοτε εἰς τὴν ὁρμῶνουσαν περιωπὴν τὸ τε Κοινοβουλίον καὶ τὰς Κοινοβουλευτικὰς Κυβερνήσεις καὶ εἰς κυβερνῶν καὶ εἰς ἄπτε πολιτεύόμενος, ἐμπνέοντα εἰς πάντας δημοκράτας σκέψεις περὶ τῶν κοινωνικῶν τῶν ἀπιπρομόνων τοῦ λαοῦ, περιφωστέρων περισκόπων καὶ ἀδιαπτόρων κατὰ τὰς κρισίμους τοῦτας στιγμὰς ἢς διέρχεται τὸ "Ἔθνος.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

(Ἐπὶ τῇ ἔδρᾳ πθθεντικῶν πηγῶν)

Ὁ Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης, ἔγγονος τοῦ μεγάλου ἀγωνιστοῦ Ἰωάννου Δ. Δηλιγιάννη, τοῦ Μωρογιάννη, ἦ γενικὸν πρωτοστάτου τῆς Πελοποννήσου, ὁ ὁποῖος πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἀπεκρεμάσθη ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Μαχμοὺτ ἐπὶ τούτῳ ἀπεστάλμενος τὴν ἐν Λεγκαδίᾳ, τῷ ἔτει Φεβ. 1816, ἐγκωνῆν ἐν Τριπόλεϊ τῷ ἔτει 1821 ἕ 1822, ἀλλ' κατὰ τὰ 1825, ὅτε ὁ Ἠξανὴ ἐκυρίευσε τὴν Τρίπολιν, κατ' ἀκαμὴν νεπτιν. Σωκὸν δὲ τοῦτο τὸν ἔπεμε νὰ ἀπηρωνθῆ ὑπὸ τῶν γονέων, οἵτινες ἐνόμιζον ἐσπεσὼν νὰ ἐξέλθωσι ἐκ τῆς Πλάκας τῆς τῆδν. Ναυπλίου, ἐνῶ οἱ Ἄραβες εἰσῆρχοντο εἰ κυτιθέτου πόλης εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀφίνε ὅτι ἐξόδον ἐνθυμοῦν γεμάτε ἐγγλιάνων νεπτιν καὶ ἀπεστειμὲν εἰς τὴν νῆσον, παρέλυσεν αὐτὸ καὶ ἐσπευσε κατὰ τὸν κόμον τοῦ, ἀλν συνέντεσε ὅμως αὐτοκτόνος μετὰ τρίμερον ἐν Λιγκαβόκαμπτο ὅπου κατεκαστὰ καὶ ἀγωνιόστες εἴχον σταθῆ ν ἀναμνήσεις. Νέπτιν λοιπὸν ἐτι εἰσῆλθε μετὰ τῶν γονέων καὶ τῶν τριῶν πρεσβυτέρων του τέκνων αὐτῶν εἰς Ναυπλίον τὸ 1825, ἐκεῖ δὲ ἀνέλαβε τὰ πρῶτα

Ὁ νεκρὸς τοῦ Δηλιγιάννη μεταφερόμενος ἐκ τῆς οἰκίας του εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπομένην τοῦ φόνου.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Δηλιγιάννη μεταφερόμενος εἰς τὴν Βουλήν.
(Φωτογραφίαι κ. Ν. Πιλαβίου)

ὑπὸ τῶν ἐρετῶν χωροῦλακος Π. Βασιλάκου καὶ Γ. Μπαμπαλόν.

Ὁ Βασιλάκος εἶχε τραυματισθῆ καὶ κείμενος ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ ὅλας δὲ τὰς βοηθείας τῆς ἐπιστήμης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιζήσῃ εἰς τὸ τραῦμα καὶ ἀπέθανεν ἐν μέσῳ φρικωδῶν πόνων τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης ἐπὶ Ἀπριλίου καὶ ἔτους μ. χ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἡ γυναῖκα εἰς τὸ ἐνταῦθα Κοινὸν τοῦ καθδκοντος κηδεία ἐπιβλεπόμενη πάνθρωπος καὶ συγκινητικὴ. Πλὴν μόνον τὴν ἀποφασιστικὴν εἰς αὐτὸν τιμωτικὸν τὸν ἐν τῇ ἐπιλοχίᾳ καθεστῶτα τῶν γενικῶν ἐπιτρόπων. Ἐπίσης εἰς τὴν κηδείαν αὐτοῦ παρευρέθησαν ἐκτὸς τῶν ἐρετῶν οἱ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἐπιλοχίαι διατελοῦντες ἕλληνες καὶ ἰδίως οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀγγλίδες, ὧν τὴν ὑπόληψιν ἐπέσπασε ἡ γενικὴ συμπάθεια.

Ὁ ἀτυχὴς Βασιλάκος Σπαρτιάτης τὴν πατρίδα τὴν ἀξίωμα καὶ πατὴρ πολὺ τίμιος, ὑπηρέτει δὲ εἰς τὴν γωροῦλακον ἀπὸ 15 ἐτῶν.

Ἐν ἀξιόλογος πληγωθεὶς χωροῦλαξ εἰς τὸν σιγκῶκα Μπάγκαλης κείτει καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς κοιλίας τὸν ἀξιόλογον κίνδυνον ἐν σιγκῶκα ὑπὸ ὑγροῦ καὶ διαφόρου τῶν ἐφκάτων.

Ἡ ὀλίγη εἰς Ἑλλάδα

Ἐν γνωστῷ τῷ κέρκυλλικῷ τῶν ξένων ὡς ἐπὶ ἑπόμενον εἰς Ἀθήνας καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο ἐλληθὴ σάλον εἰς τὰς ψυχάς. Τὴν συγκίνησιν δὲ τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ἐμφανεστάτην αὐτοῦ ἀπόφασιν νὰ ἀπόκτῃ τὸν τόγχον τῶν κέρκυλλτῶν θεμιστόνων πιστοῦ τὸ ἤξιε ἀξίωμα ὁρκιλόμενος εἰς τὸν κάθκον τοῦ ἀειμνήστου Φιλήκωνος ὑπὸ τὸν σύνολον τῆς ὑδωρόρ τφκίας.

Ἐκεῖ ἐπεχειρήσω νὰ παρχιβάσω τὴν ὑλὴν τῶν ἐν κατοχῇ τῶν κερκυλλῶν ἀφιλόξενος τῶν Δωριέων ἐπέχουσα εἰς πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Πελοποννήσου. Τὴ νοσοῦσα ἐκείνου τὸ κλεινὸν ἡ κάλλος. Ἐπίσης τὴ κυκλοφορία τῶν πιστεύσεων νὰ ἐκκοῦν ἐνεπιπωσιν οἱ ἀνδρεῖοι Ἕλληνες ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἐρετῶν τοῦ κυρίου τῶν ἀνεμῶν. Ἀνεξαρτῆς τοῦ κάκου κατοίκου τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἐρετῶν ἐν τοιαύτῃ περιοχῇ δὲν ἔφερε ἀφελῆς τὴν Κυβέρνησιν ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀγκτικὸ ἔθνος τὸν ἀνεμῶν ἐπιφέρει ἀφελῆ ἀποκλεῖσθαι καὶ ἀμὲν ἐν ἕλληνικῇ τῷ ἀκτῷ τῶν ἐρετῶν τῆς ἀνεμῶν. Ἀλλ' Ἀνεμῶν τὸν ἀνεμῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἐρετῶν. Ἀπὸ ἐκ κατὰκα δλκοὶ ἐνθαῦτα δλκοὶ βρεῖ, ἀφοῦ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἀκριτὰ ἐκεῖνος, ἀπλῶν τὸ ἀκόλουθον συμβόν τῆς 29 ἀφρίλιος καὶ ἐν ἐνεργῇ ἐλέκτρ ἡ ἀρκεῖα γνῶμη τῆς ἀμάκου κυβεκλεκτικῆς ἀκρεῖα ἐπιτρόπου ἐν ἀκρόασις ἀνεμῶν ἡ Ἑλλὰς καὶ εἰλικρινεῖστερον ἡ ἀκρόασις τῶν ἀνεμῶν τῆς ἀκρεῖα ἐν κατφρονήσει τῶν ἐν τῶν τῶν ἀμῶν καὶ ἄλλοι ἀφρεστεῖ Ἕλλοι παρεκκλεῖσθαι ἐν ἀκκαιοκαταστάσει τῶν ἐρετῶν. Ἀλλ' ἐν τῷ τόπῳ ἐπῆλθον ὁπὸ τὰ μέλλον ἀκριβῶς ἀπὸ ἀλλῆλ ἀφεῖ τὸν ἀνεμῶν τῶν ἀνεμῶν ἀνεπιθέκτον. ὁστοῦμῶν ἀδιαθέτοις ἀνεμῶν τῆς παραχθρωμένης ἐξ αὐτοῦ κακίστης ἀπτοκαθκεῖ καὶ ἐ κόπος ἀκρεῖ ἀν ἀνάξιος ἀνεμῶν, εἰς τὰ πόρρω κατὰ τὴν ἀρκωκτικὴν, ἡ ἕλλὰς ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἐρετῶν ἐν ἀκρεῖ ἀν ἀνεμῶν ἀν ἀνεμῶν ἀν ἀνεμῶν